

mano senelis spaudė ranką prezidentui

...vieškeliukas į viršaičio Ališankos sodybą

Algimantas Baltakis

gyvenau laikais
kai senų yrančių nuotraukų gyventojai
kraustės į eilėraščius
dar kvepiančius dažais
naujakuriai nepažįstantys kaimynų
net ir mirę vieniši
dievas mano laikais buvo nekalbus
suirzęs

čia nuotraukoj tavo senelis o čia
jo antroji žmona liūdno likimo
vis kalė man į galvą smigo giliai
tavo senelis spaudė ranką prezidentui
kol ėmiau tikėti kad visus juos pažįstu
kad buvau sutikęs ant kelių sėdėjau
jeigu dievas pralinksmės
gal ir vėl pasimatysim

oho mano senelis spaudė ranką
valstybės prezidentui
leliūnų viršaitis tiesia sudiržusį delną
baltai pirštinei
pievoje priešais bažnyčių žvengia arklys
tas kur senelio kaustytas
tiesiog sutapimas
prieš karą jų būta daug
o ir po karo ypač eilėraščiuose

vėliau prezidentas nusimetė pirštines
kelnes pasiraitojo
ir nubrido per upelį į vakarus neatsigrėždamas
pievoje antrą kartą sužvengė arklys

mano senelis įšoko į traukinį
kuriuo paprastai keliaudavo
pavargę arkliai
į skerdyklą
tiesiog sutapimas
būta jų būta ypač į rytus
trečią kartą sužvengė arklys

naktimis prabUSDavo šnabždėdamas
gyvenom juk ir nesakyk kad viskas buvo sapnas
iš kur man žinoti ką jis šnabždėjo
eilėraščių sienos plonos
girdis ką šneka kaimynas
ilja iš odesos

prieš mirtį rešiotuos susapnavo
sultingą arkliesos gabaliuką keptuvėje
iš kur man žinoti ką jis sapnavo

ir aš spaudžiau ranką valstybės prezidentui
tik nebuvo nei pirštinių
nei arklių
tiek tų sutapimų
iš mano sodybos girdis varpai
o bažnyčios nesimato
vis dažniau pagalvoju
gal jos ir nėra

kaklaraiščio mazgas

neprisirišk
skelbė sutros ir visi tie autoriai
kuriuos mėgau cituoti ne skaityti
nebūk tas kuris šliaužioja
zoomorfizmais bylodavo tėvas
ar šią voverę vėl nusiveši į kalnus ir paliksi
kaip ir tą stirną ar lapę

humoristas prakeiktas
galvojau užmušiu kai niekas nematys
pats nemokėjo kaklaraiščio mazgo surišti
galvą užvertęs laukdavo
kol mama paruoš jį gyvenimui

prisirišdavau prie knygų
kad nereikėtų aiškintis santykių su vyrais
kumščiuotis patamsiuos prie mokyklos po šokių
jrodinėti kieno eilėraštis ilgesnis

mušeikos tampa prozininkais
arba jūrininkais
ar pavydėjau? tada ne
dabar šiek tiek
kaip senstanti gražuolė vėluojančiam
atspindžiui veidrodėlyje
ir vis tiek apsivemiu užsuptas jūros

paskutinį kartą rišaus kaklaraištį
per laidotuves
ilgai stovėjau užvertęs galvą
žmona krapštės prie vindzoro mazgo

galvojau tas siauras maurais apėjęs
jaunystės kaklaraištis kaip inkaras
nuneš srovės kartu su mirusiuoju
jeigu neprisirišiu

tąkart išgelbėjo dvigubas mazgas

mos namai

ta kepurė
tėvo sulankstyta iš laikraščio
kurią užsimaukšlindavo
ant progresuojančios plikės
daždamas kreida lubas
rankoje teptukas
kepurė su snapeliu septintojo dešimtmečio
dizainas aukštoji mada
beveik yvas san loranas

žengia kilimo podiumu
nuklotu laikraščiais
užsilipa ant taburetės ir tapo
baltą kvadratą
beveik kazimiras malevičius

tas tėvas
sulankstytas iš kaulų ir odos
jaunas gražus manekenas
įspūdingu šnobliu

tas laikraštis pilnas
septintojo dešimtmečio žinių
tos sulankstytos tiesos
rezoliucijos aukštyn kojomis
blyškios kreidos dėmės ant politinio biuro
veidų
pasaulinio perversmo citatos

tie namai
namai neišeinantys iš mados
pilni gyventojų
vienai tik pradeda karjerą
kitų galiojimo laikas eina į pabaigą
susilanksto išsilanksto
namai kvepiantys kreida klėjais
skersvėju pro grindų plyšius

kraustaus iš jų ligi šiol
išsivežiau madų katalogus
žiurkes tiesas ir skersą vėją

tik ta kepurė
tėvo sulankstyta iš laikraščio
niekur nerandu
matyt suėjo prakurom
ta kepurė
sulankstyta iš pelenų

būtų kaip tik mano pražilusiai galvai